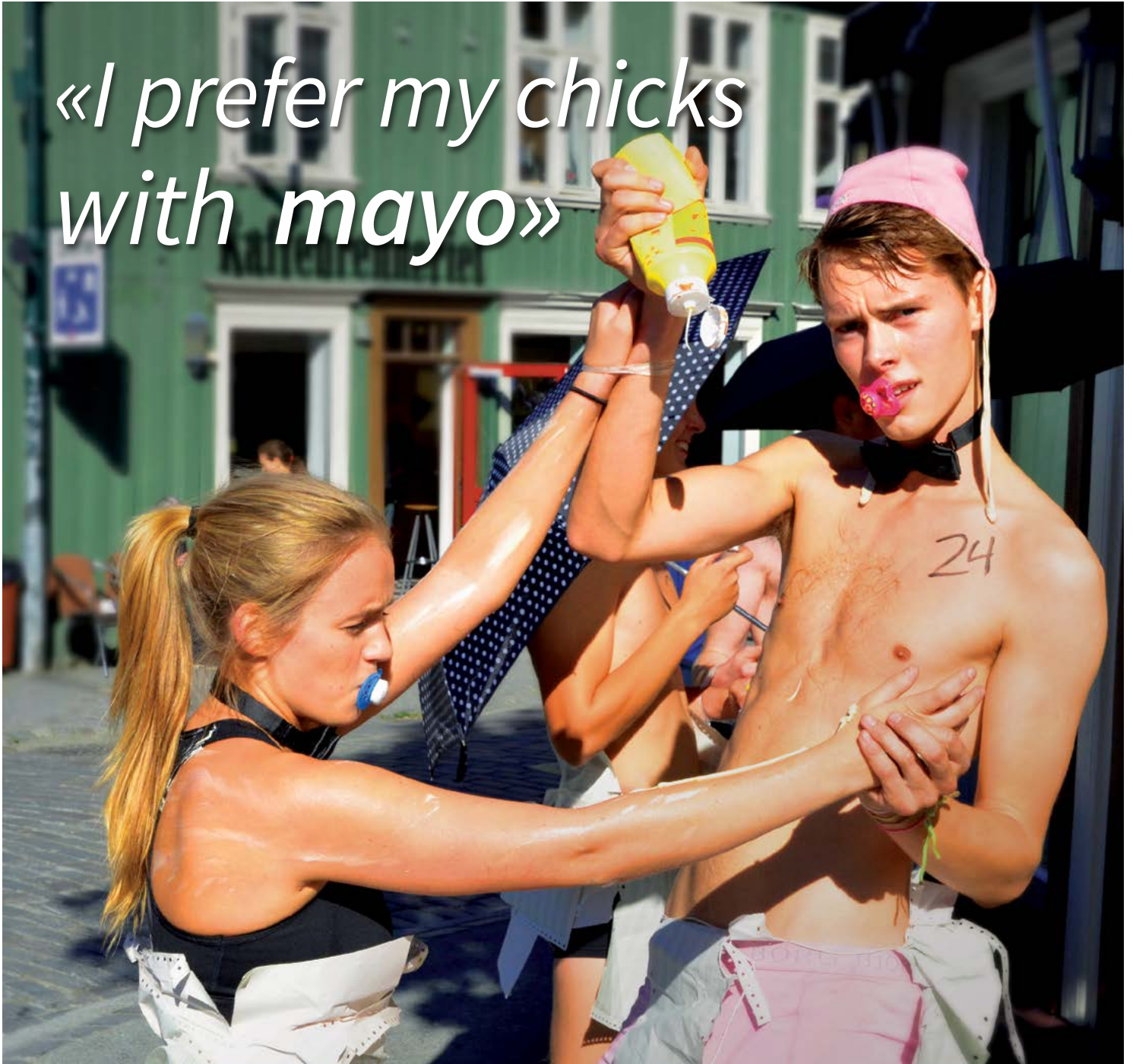

*«I prefer my chicks
with mayo»*

om readme

readme er gratis og blir skrevet for studenter ved data og komtek.

15. årgang nr. 4, 2014

redaksjonen

redaktør
mats byrkjeland

økonomi
gustav nore

layoutansvarlig
patrick skjennum

medvirkende
marit brendbekken rudlang
einar johan trøan sømæen
tuva selstad dybedokken
odd magnus trondrud
hans henrik grønsleth
anders wold eldhuset
ragnhild cecilie neset
trond moen al-kasim
stein-otto svorstøl
stian steinbakken
sandra skarshaug
ingvild oxaas wie
sigurd berglann
mikal bjerga
fredrik gram
ask jentoft

kontakt

e-post
readme@abakus.no

adresse
readme, abakus
sem sælands vei 7-9
7491 trondheim

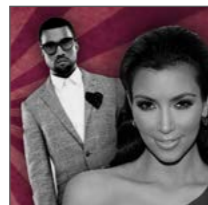
nettutgave
readme.abakus.no

Fadderperioden

Fyll, fest og fanteri.
Fadderperioden har alt.

6

Kim & Kanye

Trenger man egentlig å si mer?

12

express.js

Alt du trenger å vite om web-applikasjoner i ekspressfart

20

Leiar

Redaktør: Mats Byrkjeland

Her er dei: mine første ord som redaktør. Eg har lært at det er viktig med spenning i starten av ein artikkel. SEX. Sånn, der fanga eg vel merksemda di. Store bokstavar, dristig innhold. Men denne leiaren skal ikkje handle om sex – nei, tvert imot – han skal handle om deg.

Du er kanskje førsteklassing, ny i byen. Våt bak øyrene, med heile studietida framfor deg. Ikkje veit du kvar buss nummer 5 går, og ikkje veit du om Bunnprisen på hjørnet er open på sundagar. Du har høyrte om «voldtekststien», men har ikkje peiling på kvar den er. Men fortvil ei, alt dette lærer du fort. Snart veit du alt som er verdt å vite om Trondheim by, og då vert du verkeleg glad i byen.

Eg har nokre tips til deg som er ny student: Finn ut kvar du finn kokemateriale. Finn ut kva forelesingar du ikkje treng å gå i (exphil). Bli med på ting som er kjekke (Abakus-ting, Samfundet-konsertar, og meir), og ha alltid spagetti og ketsjup på kjøkkenet.

Eg håpar du likte Smått & Nett denne utgåva. Takk til alle som bidrog. Det er viktig framover at alle står på og gjer ein innsats for det felles gode, og sender inn sladder. Elles kan me presentere nye premiar i konkurransen frå no av. Kjør på og send inn svar!

Norsk bokstrøm

Tekst: Stein-Otto Svorstøl
Layout: Patrick Skjennum

Ville det ikke vært deilig å kunne strømme alle pensumbøkene «on demand»? Å kunne lese kiosklitteraturen til Knausgård og lytte til «Fifty Shades» på lydbok for drøye hundre kroner i måneden? **Nettopp, det ville vært fantastisk. Hvorfor er dette så vanskelig for norske forlag å forstå?**

Tidligere i år lanserte den ikke ukjente amerikanske nettbutikken *Amazon* tjenesten *Kindle Unlimited*, hvor du for 9,99 amerikanske dollar per måned får tilgang til over 600 000 titler, både e-bøker og lydbøker. Ikke nok med det, men tjenesten har noe de velger å kalle «Whisper Sync», som synkroniserer hvor du er i alle bøker, på tvers av alle enheter. Dette tillater deg også å bytte mellom lydbok og e-bok når som helst. Tjenesten ble da kun lansert i USA, men i følge Amazon vil det komme til flere europeiske land før jul, forhåpentligvis også Norge.

Norsk konkurranse

Kun få uker etter lanseringen til Amazon, lanserte det norske forlaget Cappelen Damm tjenesten *Storytel*, da som en strømmetjeneste for lydbøker. For 169 kroner i måneden kunne man altså høre så mye lydbok man ville, både på nett og mobil. Både tjenesten og selskapet Storytel er opprinnelig svensk, men Cappelen Damm kjøpte seg inn og banet vei for en Norgeslansering. Jeg er den første til å berømme forlaget for å faktisk gjøre en innsats for å møte sine egne kunder i det digitale markedsegmentet. Hittil har norske forlag tendert til å være både bakstrevsere og lite samarbeidsvillige. De har gitt uttrykk for at selv e-bøker er en uting, tross det åpenbare faktum at marginalkostnadene går mot null. Men endelig er det altså et forlag som tar initiativ. Tjenesten ble kun lansert med strømming av lydbøker, men har nå også gitt tilgang til e-bøker. Som på Kindle-plattformen kan man enkelt veksle mellom e-bok og lydbok, og det synkroniseres mellom alle dine enheter.

Så da er jo saken grei da? Kindle Unlimited er kjempebra, og kommer kanskje til Norge. Dessuten har vi en ganske god og nesten norsk konkurrent? Vel, det er her det blir hårete; Cappelen Damm er bare ett forlag. I Norge har vi absolutt mer enn ett forlag. Cappelen Damm er ett av de tre store, sammen med Gyldendal Norsk Forlag og Aschehoug forlag. Tror du de to sistnevnte har tenkt til å melde seg på leken til Cappelen Damm? Nepppe. De sier seg ikke fornøyd med måten pengene fordeles på. Cappelen Damm er på sin side kjempofornøyd, og påpeker at de bøkene som blir lest mest, også får mest av pengene.

Er potensialet til stede for en enkelt tjeneste som har alt av bøker, er enkel å bruke og ikke koster skjorta? Ja. Skjer det med det første? Nei. I mellomtiden er det kanskje like greit å bare holde seg til gode, gammeldagse papirbøker – de er det jo ingen merkelige regler som hindrer oss fra å kjøpe til en billig penge.

Hilsen fra Hallén

Kjære alle vakre, nye Trondheimsstudenter:
Velkommen til universets beste studieby!

Tekst: Martin Hallén
Illustrasjon: Ragnhild Cecilie Neset

I løpet av de siste ukene har dere fått en pangstart på det som venter dere de neste fem årene. Dere har allerede hørt masse om hvor ettertraktet dere er, hvor mye jobb det er med studiene, hvor vanskelig AlgDat er og hvor umulig det er å unngå å havne i Smått og Nett på baksiden av **readme**. Det er ikke lett å være sivilingeniørstudent, men i Barteby er livet fantastisk uansett!

Litt historie

For å forstå hva som gjør Trondheim så magisk, må vi gå litt over 100 år tilbake i tid. For 104 år siden ble denne skolen stiftet under det stolte navnet NTH, *Norges Tekniske Høiskole*. Bare måneder senere oppstod det vi i dag kaller Studentersamfundet. Sterkere symbol på Trondheim som studentby skal du lete lenge etter. I dette runde, røde bygget har det blitt skapt tradisjoner, minner, kjærestepar, vennskap

og festivaler som lever videre selv den dag i dag. Det tok ikke lang tid før de første linjeforeningene dukket opp. Den eldste linjeforeningen feiret sitt 100-årsjubileum for to år siden. I fjor feiret også NTNUs yngste linjeforening jubileum med sitt ene år på baken. Hvem sier at man ikke kan feire 1-årsjubileum? Felles for alle linjeforeningene er at de utelukkende bygges opp av frivillig arbeid og til enhver tid jobber for at studentene skal ha det så bra som overhodet mulig.

Hver eneste studentorganisasjon i Trondheim har sine unike tradisjoner. Det fine er at det skapes nye tradisjoner hver dag. Tradisjoner som forhåpentlig finnes om ti, tjuer og hundre år. Bli med og jobb frivillig i studentfestivaler som UKA eller ISFiT, i Studentmediene, i det runde røde huset eller i noe annet som passer akkurat deg. Vær med og skap tradisjoner.

Kjærestegaranti

Det er heller ingen hemmelighet at frivillig arbeid er en særegen arena for å møte nye bekjente. Som eneste byen i Norge tilbyr studiebyen Trondheim kjærestegaranti til alle sine studenter. Det nevnes dog i liten skrift blant annet at «*For at kjærestegarantien skal gjelde, må du gjøre en innsats selv. Du må oppføre deg pent og, i alle fall stort sett, være relativt nyvasket og grei. [...] sprading på Nordre hjelper alltid.*» Baksiden av **readme** forteller oss i hvert fall at abakuler benytter seg av garantien.

Så her står dere på startstreken av de fem beste årene i deres liv. Utnytt tiden godt, og lykke til med alt det skulle være av skole, kjærestere og verv.

Hjertelig hilsen Martin Hallén, Leder av Abakus

Alt var bedre før

Kjære nye studenter: Da dere i midten av august gikk til Gløs på vei inn i deres første semester, trasket jeg samme dag langs Gløs på vei inn i mitt siste semester. Mye rart har skjedd i løpet av de årene jeg har studert her på haugen, og alt for mye har forandret seg. For, helt ærlig, alt var bedre før.

Tekst: Einar Johan Trøan Sømåen
Layout: Marit Brendbekken Rudlang

Rose var bedre før

Da jeg starta på Gløs, var det eneste «Drivhuset» man forholdt seg til, det man eventuelt dyrket grønnsaker i. «Drivhuset» var på dinosaurenes tid en datasal ved navn «Rose», med scanner, CRT-skjermer og ordentlige maskiner, til forskjell fra tynnklientene på P15. Tynnklientene var også tynnere før i tida, den inneværende generasjonen tynnklienter har tydeligvis blitt foret hardt. Min generasjons tynnklienter var såpass tynne at man bare fikk noe sånt som maks seks bits per fargekanal (det så ikke ut når man surfet YouTube på P15).

Bøker var bedre før

For åtte år siden hadde SiT Tapir hele arealet over Hangaren. På den tida hadde vi ikke Facebook, Minecraft og WoW, eller jo WoW hadde vi, og det var mer enn nok. Uansett, så hadde vi tid til å kjøpe bøker. Dette skapte dermed et marked for

en kjempesvær bokhandel på Gløs. Ikke det at vi faktisk nødvendigvis ÅPNET bøkene, men kjøpe dem, det kunne vi.

readme var bedre enn alle før

Det første året mitt på Gløs, leste jeg et utmerket tidsskrift, som på den tiden var fullstendig blottet for konkurranse. Nå til dags har nevnte tidsskrift fått et snev av konkurranse. Dog dette kan selvfølgelig ikke tilskrives at ting har blitt bedre, neida, som gammel påberoper jeg meg retten til å skyldte på ungdommen, og maner til at man sporenstreaks må få satt skapet på plass. Apropos det, folk var mindre selvgode før. Selv forsøker jeg å være ydmyk ovenfor verden, og alle jeg møter på.

Kontoret var bedre før

I hine hårde dager hadde Abakus kontor på IT-Syd, først det midterste, så hjørnekontoret.

Veggene på hjørnekontoret prydet vi med innrammede utgaver av hver eneste **readme**. Drømmen om å komme helt rundt veggens forsant dog rett før siste sving; Abakus avlet frem nye komiteer, deriblant en som fant det for godt å pusse opp kontoret, og dermed at det ikke passet seg å fylle veggene med **readme** etter oppussing... Allerede på dette tidspunkt var alt bedre før. Men, bare for å hamre inn den induktive egenskapen ved det utsagnet, så er det verdt å nevne at vi for tiden har det enda verre; vi har nå et kontor der mesteparten av veggene ikke egner seg for **readme**-opphenging i det hele tatt... Hva skal man da egentlig med et kontor? Før hadde vi et ordentlig møterom. Nå til dags har vi en Nintendo 64, som jeg forsåvidt ikke har noe i mot, så forutenom den, var alt bedre før. Selv artiklene mine.

Fadder- perioden

Fersk student. Uvitende. Alkohol?
Mer alkohol! Å, faen.

Tekst: Sandra Skarshaug og Ingvild Oxaas Wie
Layout: Sandra Skarshaug

Eventyrlige affærer

Galtvortbygget i all sin prakt. Tidens største klump i magen. Skjelvende hender. Mennesker overalt – men merkelig nok ingen vi kjente. Første dagen på NTNU, og vi har aldri følt oss så viktige i hele våre liv. Dette er stort. Seriose taler om vår akademiske utdanning, prosesjoner og rektor i... *kjole?* Uvitende var vi om at de to neste ukene ville føre til at kontoen ble tømt, og leveren nærmest sprenget.

To uker. To fuktige, eventyrlige og beinharde uker. Trondheims ferske studenter skulle få sitt første møte med studenttilværelsen, og byen ble forvandlet til en eneste stor arena for fyll og faenskap. Polet ble tømt, butikkene ribbet for all alkoholholdig drikke og bussene var stappet med forventningsfulle sjeler med klirrende poser. Her skulle det festes. *Hardt.* Dette fikk vi erfaring allerede

første dagen. Fadderene ga oss en «innholdsrik» miniguide, før vi ble kommandert til å møte opp i en leilighet allerede kl 16:00. Forvirret og intetanende møtte vi opp. Presist. Flaskene ble åpnet og fortært raskere enn dømmekraften vår hadde godt av. Hvor skulle dette ende? Det runde, røde huset i Trondheim; Samfundet, som fort ble, og fortsatt er, vårt andre hjem.

Profesjonell alkoholisme. Nesten.

I løpet av disse to ukene var tid virkelig en mangelvare. Variasjoner av «aktiviteter» ble lagt opp for oss. Disse inkluderte alkohol. Store mengder alkohol. Som oftest gikk dagene ut på å løpe til butikken, kjøpe seg en frossenpizza og sluke den hel før det var ut på nye spennende eventyr i Trondheim by. Gjerne med en liten tanke i bakhodet om at i dag skulle man ikke bli

så full. Dessverre ble den tanken kastet langt ut av vinduet etter å ha konsumert et par enheter av fornuftighetsdrepende væske.

En av de mer «minnerike» kveldene var pub-til-pub. Det sies at målet med denne kvelden var å få oss til å bli kjent med Trondheims livlige uteliv. Vel, vi ble i hvert fall ytterst godt kjent med hverandre – gjennom «suck 'n blow», speed dating, minimalt med klær i enkelte sammenhenger og kanskje et par vers for mange av «Lambo». Det ble øl, og den måtte styrtes kjapt. Veldig kjapt. For snart bar det videre til neste pengeslukende skjenkested og enda mer øl. Enkelte nådde virkelig bunnen denne kvelden. Bunnen av doskåla. Andre ble kastet ut av den kravstore dørvakten, og flere måtte sjangle seg rundt kvartalet både en og to ganger for å i det hele tatt få lov til å komme inn

igjen. Tatt dette i betraktning, var stemningen upåklagelig på vår fuktige kjeller LaBamba den påfølgende kvelden. *Fireball Friday.* Shots til femten kroner. Ekstase.

Problemfylt, problemfull, full?

NTNU besluttet, med all sin skarpsindighet, at å samkjøre matteforelesninger og Teknostart med fadderperioden var en utmerket idé. Vel, *nei.* Greit nok, de fleste var kanskje flinke den første dagen. Tvingte seg opp av sengen, med en hodepine tilsvarende fem hundre og ti bankende skarptrommer på 17. mai, og maks tre timer søvn. Ekstrem sport. Vi ble møtt av uforståelige matteforelesninger om noe godeste. Thauler kalte for grenseverdier og kontinuitet. Disse gikk både fra høyre og venstre, de kunne til og med være uendelige! Eksisterende eller ikke-

eksisterende? Dette var problemer som ikke brydde oss i det hele tatt. Hodet vårt var nemlig et helt annet sted: gårsdagens festligheter og dagens angst. Videre må vi ikke glemme de drepende blikkene fra Teknostart-gruppen, som borret seg inn i sjelen når man kom litt for sent. Fortsatt med et snev av alkohol strømmende gjennom blodårene.

Et annet problem som meldte sin ankomst flere ganger under fadderperioden, var det å huske navnet på alle man møtte. Navn kan være så *forbanna* vanskelig. Spesielt etter at vi allerede hadde druknet i en utallig mengde shots (helst Fireball), noen litt for brutale runder med «Lambo» og alt for mange nye ansikter. Hvor mange ganger hilste du ikke på noen som framstod som totalt fremmed, for så å innse at dere faktisk tilbrakte store deler av

gårsdagen sammen? Og kanskje litt mer enn det også? Dette kunne føre til et par komiske sammenkomster. Kleint, for å si det mildt.

Mot slutten av fadderperioden var det merkbart at enden var nær. Folk våget endelig å sjekke nettbanken. Nada. Immunforsvaret var ikke-eksisterende. I mattetimene klang den vakre lyden av konstant hosting til alles fornøyelse. Selv om hver minste lille celle i kroppen hadde blitt helt nedbrutt, var humøret upåklagelig. Dette var bare begynnelsen. Vi har erkjent at på NTNU skal vi ikke bare bli akademiske maskiner, vi skal faktisk bli mestere i å balansere den krevende hverdagen. En hverdag der lysten på både et sosialt liv, øl, og å beherske de uoverkommelige øvingene er konstant. Men ikke fortvil, vi har fem år på å bli fullkomne Gløsing. Lykke til. *Velkommen!*

Gløsløken

Gløshaugens flateste nyhetskilde

Stripa stengt for gjennomgang

Tekst: Odd Magnus Trondrud

NTNU – I en pressemelding utgitt av NTNUs hemmelighetsfulle seksjon for Sikring og Forpleining av Bygg og Anliggende kommer det frem at Stripa burde anses som stengt for gjennomgang inntil videre. Pressemeldingen er identisk med fjorårets og ble i likhet med forfjorårets offentliggjort like etter starten av høstsemesteret. «Fram til medio oktober anbefaler vi at alle ikke-førsteårsstudenter og -ansatte regner Stripa som stengt for gjennomgang. Innen da har enten førsteklasingene sluttet å møte opp til forelesninger eller lært seg å ikke danne større grupper midt i gangene, rett utenfor forelesningssaler og andre tungt trafikkerte deler av campus,» sier en person som har vært på NTNU i et par år. Gløsløken advarer lesere om at selv om situasjonen blir bedre etter hvert som eksamensperioden nærmer seg burde man være obs på at førsteklasingene har en tendens til å igjen dukke opp i større grupper når eksamensforelesningene begynner.

Fiolette frosker funnet

Tekst: Mats Byrkjeland

FURULIA – «Farlige forekomster av fosfor ble funnet i Furulia fiske- og froskedam forrige fredag», forteller froskeforsker Fredrik Fragg. Flere frosker har forsvunnet fra fiskedammen. De få froskene som fortsatt finnes har fått fargen fiolett. Fire frosker flyter fortsatt friskt i det fjerne. Foruten fremtidens froskefanger, får froskene fortsette å flyte fritt. For fjortende gang før ferien fjernes fumlene, forstummede frosker fra Furulia fiske- og froskedam. «Folket fortviler», forteller Fragg. «Førskolelærere, frimurere og frivillige foreldre foretar førstehjelp på disse fascinerende froskene. Flere frisører har flyttet fra Furulia.»

Student så film midt på natten

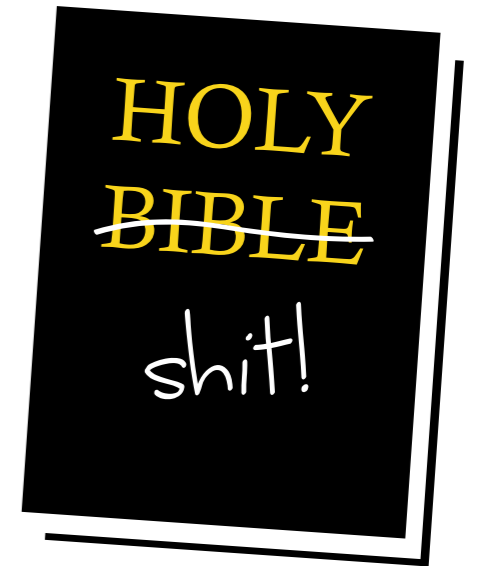
Tekst: Stein-Otto Svorstøl

TRONDHEIM – En student i 20-årene begynte sent tirsdag kveld på en halvannen time lang spillefilm like før vedkommende hadde planlagt å legge seg. Den unge mannen sier til Gløsløken at planen var å kun se begynnelsen av filmen, for så å se den ferdig til frokost den påfølgende morgenen. Det vedkommende derimot gjorde var å se hele filmen og legge seg til å sove midt på natten. Hvorvidt studenten rakk forelesning onsdag morgen er ennå uvisst.

Bibelsk

Babbel

11 *En kvinne skal ta imot opplæring i stillhet og underordne seg i alt. ¹²Jeg tillater ikke en kvinne å undervise eller bestemme over mannen, hun skal være stille. ¹³For Adam ble skapt først og så Eva. ¹⁴Og det var ikke Adam som lot seg lokke, men kvinnen lot seg lokke og brøt budet.*

Paulus' brev til Timoteus 2:11-14

22 *Dere kvinner, underordne dere ektemennene deres som under Herren selv. ²³For mannen er kvinnens hode, slik Kristus er kirkens hode; han er frelser for sin kropp. ²⁴Som kirken underordner seg Kristus, skal kvinnene underordne seg sine menn i alt.*

Paulus' brev til efeserne 5:22-24

19 *Bedre å bo i ørkenlandet enn med en sint og trettekjær kvinne.*

Salomos ordspråk 21:19

Babler: Hans Henrik Grønseth

Kvinnesyn til besvær

Endelig et kvinnesyn 2014 verdig! Glem likestilling, glem kvinnekamp, glem «Knulledukke-gate». Svaret har ligget der i alle disse år, i den slitte og lett støvete boka øverst i bokhylla. «Førstemann til mølla»-prinsippet var tydeligvis særdeles gjeldende allerede da Gud skapte verden. Kvinner må i uoverskuelig fremtid lide, bare fordi fyren med kjortel og langt skjegg slumpet til å tegne en liten tissefant på førsteutkastet av mennesket. Hvis man ønsker, kan man lese Paulus' brev til Timoteus med en femårings stemme, og høre hvordan argumentasjonen vil ta seg ut i en

diskusjon: «Men mamma, jeg tok på bilen først, jeg vil sitte foran!». «Det var ikke jeg som tok eplet, frøken, det var Trine S i B-klassen! Jo, det var det! Æresord, kors på halsen, ti kniver i hjertet!». Hvordan kirken opprettholder rekrutteringen blant kvinner når dette er «Guds ord» er for Bibelsk Babbel-redaksjonen lettere uforståelig.

Trettekjærhet

Bokmålsordboka til UiO og Språkrådet har følgende å si om ordet «trettekjær»: som er tilbøyelig til å trette, kranglevoren. Salomo må vel sies å ha noe mer fornuft enn Paulus. For

kvinner som er tilbøyelig til å trette, er absolutt ikke noe man foretrekker. Kranglevorne menn er jo heller ikke så manges kopp med te. Hvorvidt det faktisk er bedre å bo i et ørkenland kan dog diskuteres, men kjipe folk er de i hvert fall alle sammen. Så pass på jenter, ikke bli trettekjære. Da stikker vi til ørkenlandet hele gjengen.

In other news

Bibelsk Babbel-redaksjonen forflyttet seg denne høsten til Storbritannien for å overvære det ti måneder lange seminaret «What Would Jesus Do If He Didn't Exist?». Vi ser frem til faglig og åndelig påfyll, samt annen fyll.

Fra sennep til dress

30. august gikk årets listingløp av stabelen og en mengde nykommere møtte opp for å vise seg verdig til å bli med i Abakus' rekker.

Tekst: Stian Steinbakken og Ask Jentoft
Layout: Sigurd Berglann

Klokken 09.00 presis ble de uvitende deltagerne stilt opp på to linjer og ført inn i EL-bygget av mystiske mennesker iført mørk bekledning og solbriller. Dommemusikk og lyden av sakseklipping fylte hallen mens studentene ble ledet inn i et mørkt rom hvor de ble instruert til å kle av seg alt unntatt undertøyet. Ofrene fikk deretter muligheten til å tildekke seg med listingpapir, før det bar ut på Trondheims åpne gater ikledd sløyfe, smokk og paraply.

Skjærsild på jord

Listingløpet går ut på å tøyte grensene til de nye studentene, sette dem på prøve og se om de er verdige tittelen *formatert*. Prøvelsene inkluderer alt fra ydmykelse i form av å krype på alle fire og lage griselyder, til å teste fysisk helse ved straffer som armhevinger, spenstopp eller spurt. Ofrene ble teipet sammen to og to i par, og måtte gjennom elleve poster. På hver post måtte parene utføre utvalgte oppgaver – gjerne noe ekkelt, med

en seksuell undertone. Noen eksempler er å rulle på mest elegant måte gjennom tunfisk, synge for full hals på torget, lage en bart av honning og menneskehår eller å smøre hverandre inn med sennep og majones så sensuelt som mulig. Studentene fikk bonuspoeng for kreativitet, humor, drøyhet og ikke minst smisk.

Hundemat, fiskeboller og spytt

Noe av det drøyeste i hele listingløpet var ifølge mange LaBambas post på grusbanen. Her måtte de stakkars sjelene stikke hodet ned i en bøtte med vann, hundemat og fiskeboller, for så å ta en bit av det hele. «Noe av det ekleste var jo at ca. halvparten av Abakus-førsteklasse allerede hadde hatt hundematen og fiskebollene i munnen, og så spytta det tilbake igjen i bøtta» sier Daniel Solberg, som var en av førsteklassingene som tok del i galskapen. Vannet i bøtta ble altså gradvis utvasket med medelevers spytt, noe som bidro til å gjøre posten til en av de ekleste og minst hygieniske.

Lysere framtid

Når studentene til slutt var framme etter gjennomsnittlig fire timer med springing og helvete; neddunket i sennep, honning, hår, hundemat, svette og gudene vet hva, var de endelig ferdige. Da fikk de nylig formaterte privilegiet av å bli nedspylt av en iskald hageslange som et hvilket som helst dyr. «*Du vet du har hatt en bra formiddag når du kan gå hjemover i bokseren, dekket av fiskeinnvoller og oppløst hundemat uten å bry deg*» sier Daniel, før de slitne krigerne kan gå hjem og tørke seg, ta en velfortjent lur, for så å innta en helaften med fyll og god mat i form av årets immatrikuleringsball.

Sløyfe til slips

Fjorårets suksess bringes videre, og nok en gang ble immatrikuleringsballen holdt i store lokaler på Rica Nidelven. Nærmere sekstiden begynte de nye studentene å komme fra sitt andre vors for dagen, tross en lang dag med harde prøvelser. To

timer i dusjen og en liter munnskyllevann gjorde susen, og fulle for andre gang møtte vi opp tidlig og slitne som få. Det var derimot deilig å nok en gang pleie alkoholabstinensen, som meldte seg etter fadderperioden. Som eneste imball med to bonger inkludert i prisen, lever Abakus opp til det jeg fikk høre første dag: «Vi drikker jævlige mye da». I baren fikk man fra første stund valget mellom vin og øl, og det var nettopp i baren vi roet nervene, mens nyankomne gjorde entré i trappen.

Ababling

Jeg ankom immballet i ydmykelse etter å ha trasket rundt i undertøy langs Trondheims gater, med en forventning om at immballet skulle holdes «*til ære for våre nye studenter*». Om man etter de første tre ukene satt igjen med en følelse av ubetydelighet, ble den nok forsterket av synet av abakulene i viktige verv, med de utallige daljene og prydende bånd. Hvis det tidligere var

noe uklart, ble det nå helt innlysende hvem som var sjef, i alle fall da Hans Jordnærhet Klirrkliir Se på Meg – Ørjan B. Thuglyfe ankom lokalet. Det ble derimot tid for heder og ære, da den offisielle formateringen av deltakere tok sted. Alle som én ble ropt opp for å motta applaus og hver sin Abakus-pin, helst uten bukser, noe abakuler mener ikke hører hjemme på scenen.

Festligheter og tre-retters

Listingløpet fikk vi i fabelaktig reprise i form av en bildeserie, som vi var så heldige å få spilt av hele to ganger. På et eller annet tidspunkt kom Adlib på scenen og gav en enestående opptreden. Skulle man ønske å bli med i Adlib, er det ennå litt uklart hvordan dette lar seg gjøre, så jeg vil oppfordre Adlib til å oppklare dette gjennom sosiale medier. Det ble servert forrett, bestående av fisk og noe annet velsmakende, minimalt mettende og ekstremt frustrerende. Med andre ord, midt i blinken som forrett. Biff til hovedrett

ble etterfulgt av dessert, men for en listingløper lysten på kraftfôr, var det ikke stort mer enn en forrett nummer to.

Svensk fyll

Med tiden ble det tydeligere at immballet slett ikke er for de nyformaterte, men snarere de hoiende abakulene. Etter ett år med jobb i barnehage følte jeg meg plutselig hjemme, med svenske allsanger skreket for full hals. Bussene ankom og festen beveget seg videre. Martin Hallén sang «Himmelseng» i bussen og det ble spilt «Wrecking ball» med Ababand på Byscenen. Med Burger King rett rundt hjørnet var kvelden komplett, og Immatrikuleringsballen 2014 erklært en suksess.

Kim Kardashian

Hollywood

Anmeldelse: Kimberly Kardashian West har tjent feite summer på mobilspillet «Kim Kardashian: Hollywood» sluppet i juli, så det er kanskje på tide å avdekke hva som forårsaker den store tiltrekningskraften som tilsynelatende har et solid grep om Twitter-generasjonen.

*Tekst: Fredrik Gram
Layout: Patrick Skjennum*

Kanye- nytt

Den amerikanske rapperen, låtskriveren, plateprodusenten, filmprodusenten, entreprenøren, motedesigneren og det selvproklamerte geniet Kanye West – nylig kjent under navnet Yeezuz – er for øyeblikket på turne i Australia. **readme** følger tett den enestående og høyt elskede artisten for å holde våre lesere oppdatert.

Den celebreste velkomst

Kim Kardashians oppskrift til suksess: Treff helt vilkårlig på Kim Kardashian første dag som butikkassistent på *So Chic Boutique*, tross hipster-sjef Luther Alexander ved å slippe inn Kim Kardashian etter stengetid, insister (ja, tro ikke at du har noe valg) på at Kim Kardashian skal få den dyreste designerkjolen å oppdrive helt gratis. Dette sikrer deg nummeret til TV-personligheten og dere blir venner for livstid.

For Kim Kardashian er kolossalt glad i deg. Moteskikkelsen er en verdenssensasjon uten like som til enhver tid er opptatt med modelloppdrag, mingling, *whatnot*. Likevel klarer hun i sin altfor travle hverdag å smette inn rasende påtrengende *push-varsler* og masete telefonsamtaler, dedikert kun til deg. «*HANK, we haven't seen you in a while!*», «*Remember HANK? Yeah. Neither do we.*», «*HANK, are you ready for your photoshoot?*».

Ja. Karakteren min heter HANK.

Verdiforringelsene

Livet står stille på Kim Kardashians virtuelle lekeplass. For all del, spillet introduserer et aldri så lite, om ikke en smule banalt mangfold av karakterer det er mulig å interagere med. Du kan date kjendiser. Du kan få deltidsjobber. Du kan bli fotografert. Alt du måtte finne på å gjøre belønner deg med penger, omdømme, ting som ser ut som blå lyn. Seriøst, det popper opp cash og stjerner hvor enn du går og hva enn du gjør. Problemet er at det er i altfor små mengder.

Du har kanskje sett det før. For å oppleve progresjon trengs det i spilllets tilfelle penger og omdømme. Du får ikke kjøpt klær uten penger. Willow vil ikke date deg om du ikke er populær nok. Tilstrekkelig med disse attributtene er midlertidig kun oppnåelig gjennom små oppdrag

spredt rundt i byen du måtte befinne deg i, og oppdragene går i alle hovedsak ut på å vente. På ekte. Strøjobber tvinger spilleren til å legge fra seg telefonen eller gjøre andre ting en times tid. Du kan for eksempel spille et annet spill i mellomtiden?

Som alt annet *freemium* kan du ile framgangen ved å kjøpe Kardashian-penger med Lånekassen-penger. En Louis Vuitton koffert full av virtuell velferd til 700 kroner? Jeg tok meg ikke råd til akkurat dette.

Vil du virkelig ha det?

Mennesket higer stadig etter materielle goder, og det er ingen hemmelighet at utviklerne av spillet trekker i akkurat disse snorene. Det er mye innhold å senke tennene i her, men alt koker ned til at du skal omgås med kjendiser for å øke egen status. Og kaller du dette moralsk?

Men ja. Bra spill.

Kanye-test

(9. sept. 2014)

Godt i gang med Australia-turneen ankom Kanye West flyplassen i Melbourne sammen med Kim Kardashian og datteren North «Nori» West. Verdensstjernen og følget hans måtte midlertidig gå spissrot gjennom den befolkede terminalen, nesten fullstendig eksponert for fotografer og pågående fans, uten å skade noen han er elsket av. Yikes!

Etter et aldri så lite basketak med en overengasjert paparazzi tidligere i år ville en ny voldsepisode potensielt kunne resultere i fengselsstraff. Man kan trygt si vi satt med svette hender og hjertet i halsen, men engstelsen forsvant raskt. Kanye West var i glanshumør og lot seg til og med avbildes uten dramatik eller inngripelser fra vaktene. Rapperen smilte seg gjennom hele prøvelsen; han minnet oss nok en gang på hvorfor vi alle elsker ham.

«...I can't do this show until everybody stand up!» *(11. sept. 2014)*

Kanye West respekterer sitt publikum og vil mer enn gjerne veilede oss om vi utfører rollen vår feilaktig.

Han presiserte tydelig under konserten fredag, at i Kanyes audiens skulle man stå oppreist. Dette var rettet mot en spesifikk person blant publikum, sittende komfortabelt i en rullestol mens alle andre rundt danset. Vedkommende tok til å vifte med benprotesen sin, og Kanye West sluttet seg til at dette var gyldig nok grunn fordi han hadde «a handicap pass and you got special parking and shit.»

Senere stoppet angivelig moteikonet igjen å synge, denne gangen under framførelsen av «Good Life». På ny måtte en sittende bevise sitt handicap. Dette ble midlertidig raskt bekreftet og

konserten kunne fortsette som før. Kanye West passer på oss alle.

Stagnert omnipotens? *(13. sept. 2014)*

Åh, som den mektige har falt. Eller bare tuller han med oss?

Onsdag ble Kanye West i all hast fraktet til *Melbourne Hospital* før han skulle holde konsert samme kveld, med angivelig klare symptomer på anfall. Vi krysset selvfølgelig fingrene mot hva som kunne høres ut som en Kanye-pest, men var det egentlig noen grunn til å bekymre seg? Ikke overraskende ble verdensstjernen skrevet ut fra sykehuset uten videre tilsyn, akkurat i tide for konserten.

Kilder hevder at han følte drabelige smerter gjennom hele forestillingen men ble overhørt å si «the show must go on.»... For en mann.

el niño de readme

Gullblokk

readme

readme

readme

readme

readme

readme

readme

readme

readme

readme

readme

Sushi sa du?

Mord i
Banksalen

«Do the creep»

«Do the creep»

The eagles are coming

Sushi sa du?

Middbyen
hver dag

«The eagles are coming»

«The eagles are coming»

«Do the creep»

Ting du bør vite som siving

NFC

Near Field Communication

Tekst: Tuva Selstad Dybedokken

NFC har de siste årene omtrent blitt standard i nye mobiler. Det har nesten vært umulig å kjøpe en mobiltelefon uten NFC, gitt at du ikke har kjøpt iPhone.

NFC, eller Near Field Communication, er enkelt forklart en trådløs overføringsmetode, som Bluetooth og Wi-Fi, men i motsetning til disse fungerer ikke NFC over større avstander. NFC har en rekkevidde på maks 20 cm. Dette gjør at parring eller passord, som brukes i Bluetooth og Wi-Fi, ikke blir nødvendig. Overføringshastigheten over NFC er som regel ikke høyere enn 400 kbps, så overføring av store filer er ikke hensiktsmessig. Kommunikasjonen skjer via et elektromagnetisk felt som er basert på RFID – RadioFrequensIdentifikasjon, noe som er samme teknologi som ligger i adgangskortene.

Kontaktløs betaling

Betaling ved hjelp av NFC-brikker er ikke noe nytt: Både Visa og Mastercard har allerede slike løsninger. Har du et studentkort fra DNB kan du fra 10. september betale uten kontakt, om du fornyer kortet ditt. Alt du vil trenge å gjøre er å legge bankkortet ditt ved terminalen, som cashless-kortene, så er man ferdig. Ved kontaktløs

betaling kan du kjøpe ting for opptil 200 kroner uten å taste inn PIN-koden. Telenor og DNB har i tillegg utviklet mobilapplikasjonen *Valyou* som gjør det mulig å betale kontaktløst over mobil i Norge. Valyou skal etter planen ruller ut i år eller neste år. Her vil du kunne bruke PIN om man selv ønsker det.

Sikkerhet

Charlie Miller, som har vunnet hackerkonkurranser som *Pwn2Own* flere år på rad, mener at NFC bare er en ny sikkerhetstrussel. NFC åpner for å sende en annen telefon til en bestemt nettadresse, uten at brukeren som blir sendt dit godkjenner det. Dermed kan angriperen sende telefonen til et nettsted som utnytter kjente sikkerhetshull, og gir angriperen full kontroll over mobilen.

Andre sikkerhetsekspertene påpeker at NFC er en plattform for å etablere kontakt og kommer ikke med mange sikkerhetstiltak, og mener det ikke er nødvendig. Dette skyldes det lille området NFC dekker over vil gjøre langdistanseangrep vanskeligere, men ikke umulig. Hackere må komme ubehagelig nærme før de har mulighet til lytte på signalene du sender ut. NFC sender i tillegg bare ut signaler når du ønsker det. Selv

om en hacker er på rett sted til rett tid må han ha flaks. NFC-signaler er veldig sensitive, og snues mobilen i en litt feil vinkel vil man ikke kunne oppnå kontakt.

Selv om NFC har klare svakheter kan alt som er digitalt bli utsatt for hacking. Samtidig; tenk så greit da, i nær fremtid er alt du trenger å ta med deg mobilen din. For nøklene og bankkortet ditt er jo der!

Ting du ikke bør vite som siving

Sosial etikette på kollektivtrafikk

Tekst: Marit Brendbekken Rudlang

Ettersom studenter flest ikke har råd til å leie eller kjøpe bil, er de gjerne avhengige av buss, trikk og tog. Er du sikker på at du benytter disse tilbudene riktig?

Av- og påstigningsfasen

For enkelhetens skyld har jeg i denne artikkelen valgt å ta utgangspunkt i kollektivtransportmiddelet «buss». Se for deg en litt kald vintermorgen, bussen er forsinket og det er mange som venter på stoppet. Det korrekte handlingsmønsteret når den endelig dukker opp er å *trekke inn* i bussen under påstigning. Å trekke inn er viktig, fordi de bak deg ikke kommer seg på når inngangen er blokkert av sauer. Trekk inn, så får alle kommet seg på med én gang, og bussen kommer seg videre.

Litt senere skal noen av bussen. Bussen er fremdeles full, og foran utgangen står det en vegg

med sauer man må forbi for å komme seg av. Den foretrukne handlingen hvis man står ved døren, vil være å slippe frem dem som skal av. Dette gjøres ved å ganske enkelt ta et steg ut av bussen, for så å gå inn igjen når alle har kommet seg av. Dette er en veldig effektiv måte å håndtere situasjonen på og man minimerer mengden uønsket kroppskontakt med fremmede mennesker.

Inne på bussen

Nå som vi har dekket både av- og påstigningsfasen er det på tide å ta en nærmere titt på hvordan man skal oppføre seg inne på bussen. Vi er nordmenn og skyr derfor naturligvis øyekontakt eller samtaler med fremmede. Reiser du alene kan du enten satse på at ingen andre har lyst til å snakke med deg heller, eller du kan ty til andre, sikrere virkemidler for å ikke bli utsatt for uønsket oppmerksomhet. Det vanligste er å ha med en mobiltelefon og et headset, for deretter å feste

blikket stivt til skjermen gjennom hele turen.

Noen velger å kun bruke headset for å virke opptatt. Det behøver ikke å være plagget inn i noe, så lenge enden ikke henger synlig løs. Her får man derimot et problem med hvor man skal feste blikket. Det er ofte fristende å begynne å titte rundt på folk. Dette gjør man på egen risiko. Et triks man kan bruke for å unngå øyekontakt er å bruke vinduet som speil og titte på folk gjennom det. Dette virker uheldigvis bare når det er mørkere ute enn inne. Noen velger også å ta med en bok. Det fungerer også bra.

Det er altså mange godt dokumenterte teknikker og metoder for å gjøre bussturen til en mer frydefull affære. Hvis den gjennomsnittlige sauen tar til seg de rådene som har blitt lagt frem i denne artikkelen tror jeg vi har kommet en lang vei allerede.

BedEx

Sannhetens ekskursjon

Under Trondheims grå himmel vandrer en femteklassing bort til en bussholdeplass, lokket av uante krefter mot Oslo. Hva venter studenten og de 79 andre som er på vei til årets *Bedriftsekskursjon*? BedEx! BedEx! BedEx! Helt siden første klasse har de ventet i spenning. Endelig er det deres tur.

*Tekst: Odd Magnus Trondrud
Layout: Marit Brendbekken Rudlang*

«BedEx fikk meg til å innse at jeg ikke har lyst til å jobbe med noen av de tingene de bedriftene vi besøkte holdt på med»

– venn av Odd

Da jeg først ble introdusert for konseptet *bedriftspresentasjon* synes jeg det hele virket tulle: gratis mat og alkohol i bytte mot 45 minutter av oppmerksomheten min. Opp til flere ganger i uken. Hvordan får de dette til å gå rundt? Hva tjener bedriften på dette? Mange spørsmål. Så ble jeg klar over at BedEx fantes. Flere spørsmål. Hvordan er det egentlig IT-bransjen i Norge opererer? Det hele virket som noe tatt ut av Jordan Belfort's memoier, minus all narkotikaen.

Nå som det endelig var min tur til å delta på spetakkelet undret jeg på om jeg ville få svar på spørsmålet som har gnaget på hjernebarken min siden 2010: Hvordan rettfærdiggjøres bedriftspresentasjoner, tilstedeværelse på itDAGENE (og lignende) økonomisk av bedriftene? Må man bare gjøre det fordi alle andre gjør det? På en av itDAGENE-bankettene

fortalte en mann som sa han jobbet i Statoil at de fikk mye mer ut av slikt enn det studentene gjorde. En annen gang fortalte noen meg at en feilansettelse kan koste et firma som et av de større konsulentselskapene en million kroner. Det er mange kronasjer, og kan forklare hvorfor bedriftene er så hyppede på å få kontakt med oss fremtidige arbeidstakere. Jeg tipper en bedriftspresentasjon koster en bedrift mindre enn en million. Så hvis det har en tilstrekkelig desillusjonerende effekt på kun én framtidig arbeidstaker, ville man sikkert kunne funnet en økonomi villig til å si at det var verdt det.

Den dypeste innsikt

«BedEx fikk meg til å innse at jeg ikke har lyst til å jobbe med noen av de tingene de bedriftene vi besøkte holdt på med,» var cirka det en venn av meg fortalte meg at han synes om BedEx. Han virket fornøyd med innsikten. Det er ikke frekt å

innrømme at man ikke lenger kunne tenke seg å være venner med noen. Eller, jo, kanskje litt. Men det viser en grad av selvinnsikt – tilstrekkelig til å kunne vurdere seg selv og sin egen livssituasjon og en forståelse av hva man ikke ønsker å gjøre med livet sitt – og det forventes vel at voksne besitter slikt, gjør det ikke? Gitt at man har møtt vedkommende da, og er inneforstått med hva vennskap med vedkommende innebærer.

Samtidig får bedriftene inngang til studentenes hjerte og sinn. Og så får de ansatte en fin tur til en annen by og mat og drikke på en hverdag. Så lenge en blir sittende igjen med lyst til å søke jobb hos bedriften så virker det som alle parter tjener på opplegget. Men mest bedriftene.

Hvor var vi, nå igjen?

La oss sirkle tilbake til årets BedEx: Den første bedriften vi besøkte var Telenor. De stilte opp

med en gavepose med off-brand camelback-flasker og kun et eneste innslag fra en teknisk person. Under minglingen var det flere ansatte til stede, derav flere ikke var fra HR (kort for *Human Resources*- eller Personalforvaltning). Steria var nummer to i rekken og stilte opp med workshops vi deltok på, prosecco på taket av Postgirobygget – hvor de har kontorlokaler i de øvre etasjene. Dette skröt de en del av, noe som er artig ettersom de fleste av oss som velger å begynne i Steria antageligvis blir konsulenter og ender opp med å sitte ute hos en kunde, ikke i deres egne flotte lokaler. Etter en opptreden av Sterias eget Ababand ble vi taxi til Kulturhuset, der ingen ble påspandert noe.

På dag nummer to dro halvparten til KnowIT og resten til Visma sine kontorer. KnowIT ga oss en full omvisning av lokalene deres, innblikk i hva de forskjellige avdelingene holdt på med og masse

godteri, brus og annet sukkerholdig snacks. Lunsjen var en bagett servert i en ryggsekk sammen med noe annet godt, blant annet en øl. Hos Visma vet jeg ikke hva som foregikk, men da vi møttes igjen utenfor BEKK sitt lokale hadde noen på seg en sort afroparykk. Hos BEKK møtte vi Holger – fra *Holgers Lille NTNU-tråd*, som skvaldret om *slider buttons*. Senere fikk vi sushi og pizza og et respektabelt utvalg av poløl. Vi lekte også casino, og personen med flest chips i lommen på slutten av opplegget fikk en Apple TV. Etterpå bar det til Dattera til Hagen, der vi fikk flust med bonger som var gyldige frem til halv tolv.

Siste dagen bar det til Accenture, der jeg må innrømme at jeg ikke fikk med meg så mye mer enn at maten minnet om konferansebuffeen til Rica Nidelven, dog med mindre utvalg. Capgemini, som siste bedrift i rekken, hadde

det mest gjennomførte festtemaet – det eneste som manglet var en piñata. Alle unntatt to ble taxi til Dr. Jekyll, der det var mulig å bli påspandert øl hvis man snakket litt med bedriftsrepresentantene.

Alt i alt var det et fornøyd og lærerikt opplegg som jeg kan anbefale andre å delta på hvis de får muligheten. Her er noen tips til den gangen du selv drar på BedEx:

- *Legg merke til hvordan klesstilen varierer mellom bedriftene.*
- *Ikke dra den helt ut hvis du skal på intervju morgenen etterpå.*
- *Dra deg ut av sengen i tide til frokosten.*
- *Ikke signer noe i beruset tilstand.*
- *Ikke anta at alle ansatte er en utvidelse av det ansiktsløse konsernet de jobber for.*
- *Ha det gay.*

express

Tekst: Stein-Otto Svorstøl
Layout: Mats Byrkjeland

node.js har de siste årene slått seg opp som et fantastisk verktøy for å bygge webapplikasjoner. Det er enkelt, raskt og effektivt – men er kanskje litt tungt å komme i gang med? Express er et rammeverk som ligger oppå node.js, og plutselig blir alt hakket mer tilgjengelig.

Express er et lite webutviklingsrammeverk som ligger oppå node.js. Det er blant annet blitt kjent for sitt intuitive view-system, og hvordan man kan sette opp routing. Det kan brukes til å lage en enkel webserver, et API eller å lage en hel webapplikasjon. Det tar alt det vi elsker ved node.js, og tilfører funksjonalitet som man ofte får bruk for når man utvikler for web. Nye MySpace, bloggplattformen Ghost, Koding.org, Storify og Klout for å nevne noen, er alle basert på Express.

Så la oss se litt nærmere på det. For å bruke Express trenger du altså node.js, som du finner på nodejs.org. Deretter trenger du selvsagt Express, noe du får ved hjelp av kommandoen «npm install -g express» For de som er ukjente med pakkebehandleren npm, kan jeg røpe at «g»-flagget gjør at Express installeres globalt og dermed havner i din PATH. Det betyr at overnevnte kommando må kjøres som administrator.

En enkel applikasjon

Så la oss lage *ei litta* webapplikasjon; en «Hello world!»:

```
var express = require('express');
var app = express(); // Nå har vi applikasjonen vår oppe
app.get('/', function(req, res){ // .get representerer HTTP
  // GET-request
  res.send('Hello world!'); // Returneres til brukeren
});
```

Lagre filen som «app.js», eller hva du vil. Start serveren med «nodejs filnavn». «nodejs» byttes eventuelt ut med hva enn kommandoen er på din utviklingsboks, for eksempel bare «node». Nå kan vi besøke localhost på port 3000 (ev. bruk et verktøy som curl), og nyte applikasjonen vår. Verre er det ikke.

Merk at dette eksempelet kun returnerer en streng, ikke en nettside. Det er jo ikke så kult med en streng, med mindre du er en gitar da. La oss berike det hele ved å innføre views og en view engine slik at nettleseren får noe HTML den kan tygge på.

Views med Jade

Vi installerer Jade med kommandoen «npm install jade». I app.js-filen vår, definerer vi Jade som view engine, og definerer hvor template-filene våre ligger:

```
app.set('view engine', 'jade');
app.set('views', './views'); // Vi legger viewene våre
  // i en mappe «views»
```

Merk at man kan bruke mange andre view engines også. Forskjellen mellom dem er syntaks, og hvordan de velger å generere HTML. Nå som vi har en view engine, må vi gjøre to ting: opprette en eller flere templates i Jade-formatet, og knytte en metode til disse templatene. La oss gå tilbake til routen vår fra i sted:

```
app.get('/', function (req, res) {
  res.render('index', { title: 'Hey', message: 'Hello
there!'});
});
```

Du ser altså her at vi ikke lenger bruker send-metoden, men render. Render kjenner til at vi har definert en view engine, og benytter JSON-objektet vårt til å populere Jade-templatene som heter «index». Templatene kan f.eks. se slik ut:

```
html
  head
    title= title
  body
    h1= message
```

Dette blir oversatt til HTML av Jade. Du kan lese mer om Jade Templating Engine på jade-lang.com.

Parametre fra en GET-request

Men det er jo ikke så kult å kun levere statisk innhold, la oss hente ut noen parametre. Vi endrer på .get-metoden:

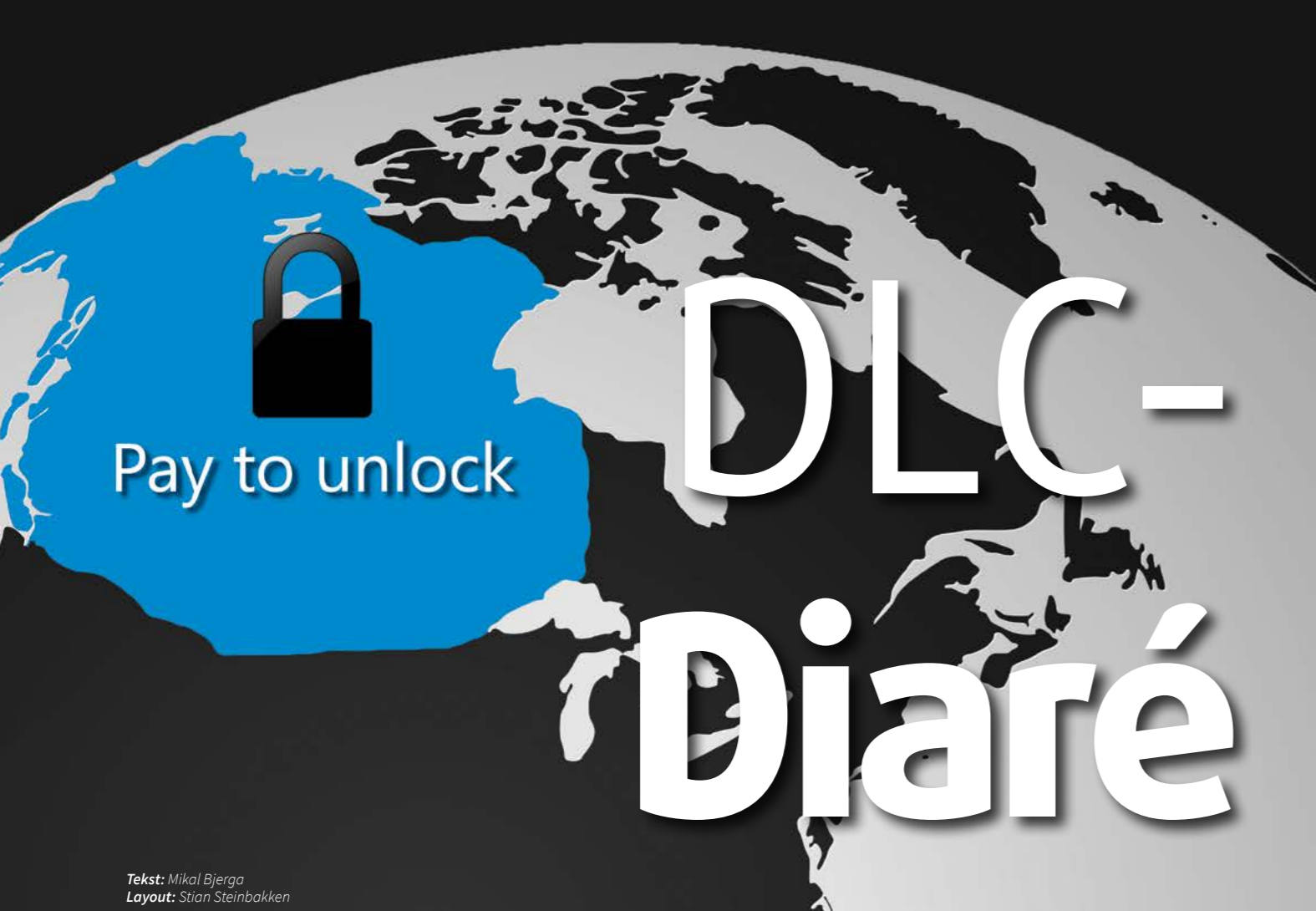
```
app.get('/:name', function(req, res) {
  res.render('index', { title: 'Hey', message: 'Hello
there!' + req.param('name')});
});
```

Vips så kan du besøke «localhost:3000/dittNavn», og få en varm og personlig velkomst.

Generer en webapplikasjon

Det kan være vanskelig å starte en applikasjon fra ingenting, spesielt når man forsøker seg på et nytt rammeverk og helt ny teknologi. Mange tyr kanskje til verktøy som *Yeoman*, eller bruker en form for seed-prosjekt. I Express har man en innebygd generator; installer «npm install express-generator», og kjør kommandoen «express prosjektnavn». Deretter kjører du «npm install» fra prosjektmappen slik at avhengigheter blir installert. Start serveren med «npm start».

Denne artikkelen har forhåpentligvis belyst noen av mulighetene i ExpressJS, men husk at dette bare var et utvalg av hva det har å by på. Besøk [Expressjs.org](http://expressjs.org) selv, og se hva det kan gjøre med bare noen få linjer kode. Kanskje er dette utgangspunktet for ditt neste prosjekt?

Tekst: Mikal Bjerga
Layout: Stian Steinbakken

Er du over gjennomsnittet interessert i gaming? Vet du hva DLC er? Liker du å høre på syting? Da må du nesten lese denne artikkelen.

#whineartikkel

Det finnes større problemer i verden. Det er helt klart. Åpenlyst til og med. Når jeg tenker på det er dette en patetisk sutre-artikkel av rang. Det er et første verdensproblem i hashtag-klassen. Så hvorfor gidder jeg å skrive om dette i det hele tatt? Vel, jeg kan skylde på at jeg synes det er utrolig deilig å klage, men en del av meg mener at dette er et oppriktig problem, tilstrekkelig til at det senker livskvaliteten min. Muligens ikke betydelig, men nok til å være merkbart.

Nå skal jeg ikke påstå at alt nedlastbart innhold, eller DLC (Downloadable Content) om du vil, er dårlig. Utblåsningen som følger er et resultat av DLC av den råtne sorten, og en trend innen spillbransjen som kun kan bli beskrevet som bedriten.

Fullstendig kaos

La oss si at du ønsker å forhåndsbestille et spill. En enkel sak skulle man tro, men nei; her er det nemlig fort gjort å vikle seg inn i en jungel av forhåndsbestillingsbonuser. En forhandler kan gi deg en eksklusiv pakke, mens en annen kan friste med særegne samlerutgaver, og jammen meg kan man ikke få med spesielle oppdrag kun på visse nedlastingssteder! Ei blir det lettere av at disse bonusene varierer fra land til land. Det som var tenkt som en belønning til oss spesielt ivrige (les: nerdete), ender opp med å føles som et hælspark i helligheten. Brått er den eneste muligheten til å få tilgang til alt innholdet å bestille 47 forskjellige eksemplarer, til alt fra standardutgaven til *Limited North Korean Edition*. Det skulle vært skuddpremie på de ansvarlige.

Det ultimate lavmål

En annen ting som frembringer brekninger er

«Day One-DLC». Kort sagt, dagen spillet lanseres blir DLC gjort tilgjengelig. Her snakker vi om innhold som like godt kunne vært implementert i det faktiske spillet, men som blir solgt separat for å dra inn noen sølvmynter til. Gamer eller ikke, Marx hadde snudd seg i graven om han hadde fått nyss om hva disse kapitalistiske svina holder på med. Verst av alt er det når spillets historie enten videreutvikles eller forklares i DLC-en. Se for deg å være på en kino der filmen stopper når det er ti minutter igjen, og de som vil se resten må betale ekstra.

I god **readme**-stil vil jeg såklart avslutte med å si at alt var bedre før. Hvis målet er å forlenge spillet og samtidig tjene en slant, kan vi ikke bare spare opp all DLC-en og gi ut en god gammeldags *expansion pack*? Eller bedre enn alt, hva med en *map editor*? Kom igjen - WarCraft 4 med map editor. Jeg går hjem og spiller *Enfo's TS* og venter på WC4. Kom igjen.

Tekst: Trond Moen Al-Kasim
Layout: Trond Moen Al-Kasim

Abakus har mange interessegrupper, men det er ikke alltid like greit å vite hva de driver med. Derfor tenker vi i **readme** å gjøre jobben for deg! Gjennom en rekke artikler skal vi lære interessegruppene å kjenne.

Løpegruppe

Abarun ble det naturlige førstevalget, fordi de er aktuelle med vel gjennomført maraton. Abarun driver, som du kanskje allerede har skjont, med løping. Og det eneste kravet for å bli med i gruppa, er faktisk å like å løpe. Eller du kan mislike det, så lenge du allikevel gjør det fra tid til annen. Du trenger heller ikke være spesielt flink, ettersom det her finnes noe for alle nivåer. Enten du elsker å løpe maraton eller bare trenger en joggepartner en gang i uka er Abarun for deg. Det er dessuten veldig sosialt, noe turen

til Hardanger er et godt eksempel på.

Hardangervidda

Den 6. september leide Abarun to biler, og satte kursen mot Hardangervidda. Det rapporteres om god stemning allerede i bilen, med allsang og pizzastopp både til og fra. De stoppet også på Dovre for å se på utsikten og ta nye profilbilder. Selv om Abarun har eksistert lenge, er det første gang de deltar på et krevende løp som Hardangervidda Marathon. Det er et veldig annerledes løp, som inneholder mange høydemeter, spektakulær natur og tungt terreng. Stemningen tok visst et fall under selve løpet da krampene begynte for alvor, men tok seg kraftig opp etter målstreken (for noen). Resultatene ble veldig gode til tross. For eksempel kan det nevnes at noen løp på raske 4:51 som holdte til en fin

andreplass i sin klasse. Ikke nok med det, men alle deltakerne klarte målet sitt under 6 timer!

Bli med!

Som tidligere nevnt er nivået innad i Abarun svært spredt: Noen ble faktisk med på turen uten å løpe i det hele tatt! Neste tur er allerede under planlegging, denne gangen Gråkallen Opp. Abarun har veldig lyst til å få flere aktive medlemmer, og de oppfordrer alle til å bli med. Det er forøvrig ingen søknadsprosess, og heller ikke noe krav om å bli med på noen av de store løpene, så egentlig har du ingenting å tape på det.

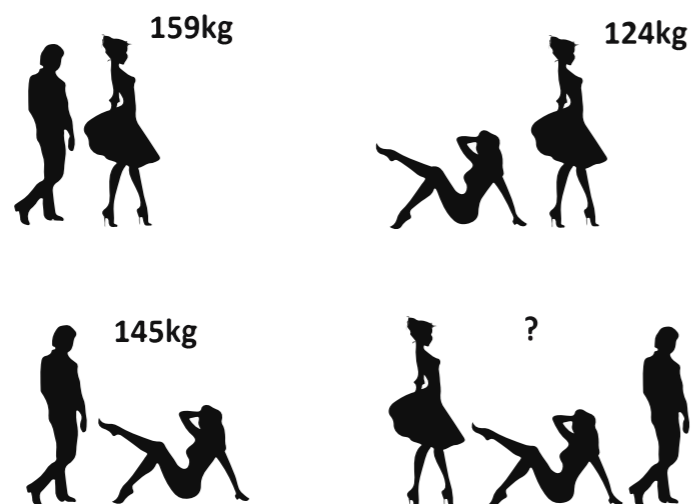
Hvis du vil bli med er det bare å ta kontakt med Jon Magnus Momrak Haug på mail: jon.haug@abakus.no

Utgavens konkurranse

Sorte Silhuetters Siste Sammenkomst

Tekst: Fredrik Gram

Send din løsning til konkurranse@abakus.no med tittelen «SSSS».

sponset av Accedo

Vinnere

1. Anders Lien
2. Jonas André Dalseth
3. Hege Krokås Borge

Premier

1. premie

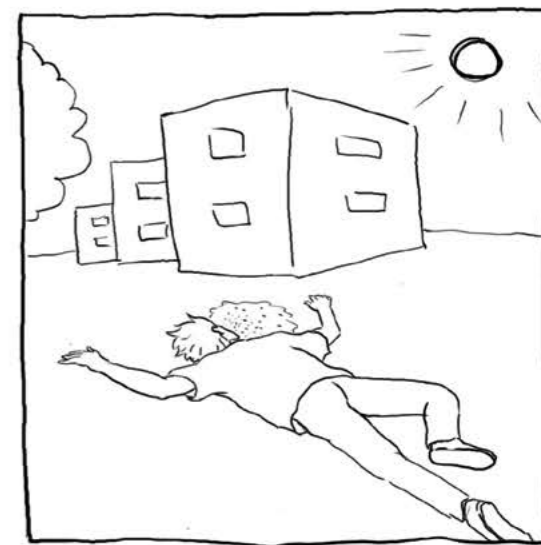
2. premie

3. premie

LA BAMBA

ÅSMUND

MED DET SAMME ANTRERKET HVER DAG, EGNER ÅSMUND SEG YPPERLIG SOM EN TEGNESERIE-FIGUR.

KONKURRANSER | readme

ASH 2010

Smått & nett

– det du leser først!

Sharing is caring

Tre gutter fra Webkom deler på samme jente. Det er viktig å dele. Eirik er en av guttene.

Skalling på LaBamba

Førsteklassingen Jonathan slo hodet sitt i taket på LaBamba i fadderperioden. Tydeligvis var det et godt sjekketriks, da han senere fikk to jenter med seg inn på doen, og senere sto og klinte med enda ei rett ved inngangsdøra.

Symmetriske pupper

readme-Marit: «Lisa har de mest symmetriske og fineste puppene jeg vet om.» Vi gratulerer Simen.

BedEx

Odd gikk rett inn i en glasskillevegg på BEKK sine kontorer. Han hadde en flaske og plastkopp med øl i hendene. Plastkoppen sprakk og Odd ble våt. Glasset ble også vått.

Kjøttbolle-smoothie

readme-Ragnhild: «Jeg trodde det var jordbær!» Det smakte visst like merkelig som det lukta. Vorset ble en suksess likevel.

Tidlig kveld på P2P

Vorset ble kanskje litt for hardt for komtek-jenta som kasta opp på et bord på Olavs Pub på første post under Pub-til-pub. Hun var derimot ikke eneste jenta som spydde på Olavs Pub den kvelden. Det er siste gang Abakus får ha noe der å gjøre.

Nippel til besvær

Haga ble visst lei seg da hun ikke klarte å slikke sin egen brystvorte under årets imball. Senere skal hun derimot ha klart nettopp dette, med publikum tilstede.

Karaoke

Da musikanlegget streika under forkursfesten, måtte LaBamba-lederen selv stå for sangen.

Oliver anla bart

Ville få seg noe på imball. Fikk det ikke.

Ørjan

Hadde med seg mange 18-årsjenter på nach. Og to gutter.

Match på imball

Webkom-lederen og Truse-Hanne (var) oppslukte (av) hverandre på imball.

Urinerer på Moholt

LaBamba ber gjestene sine la være å urinere på og rundt trafoen utenfor kjelleren, da klager fra småbarnsfamiliene i nærheten kan føre til at kjelleren stenges. Busken ved bakninggangen er fortsatt OK, for der bor det bare utvekslingsstudenter.

Av med byxorna

En førsteklassing på imball misforstod kanskje litt hva «av med byxorna» betydde da han dro ned litt mer enn bare dressbuksa.

Hook

Webkom-lederen og Janus-presidenten fant tonen på imball.

Rauhut und das Medizin-Mädchen

PR-lederen skal ha noe på gang med en medisinerstudine etter at de hooket på Kakkmaddafakka-konserten

Hallén

Lederen gikk rundt på Abakus' imball og sa til jenter at han samlet på nuss. Han prøvde å få av alle. Om han lyktes vites ikke.

Hallto

Hallén viste sterk interesse for førsteklassing på imball, men dro heller på McDonald's enn å bli med henne hjem.

Send tips til tips@abakus.no // Vil du ha snap på baksiden? Send snap til **RYKTE!** // readme.abakus.no